

παραδάκι

παραδάκι, το, ουσ. [υποκορ. του ουσ. παράς], (χαϊδευτικά) το χρήμα, τα χρήματα: «θα πρέπει να πήρες αρκετό παραδάκι απ' την τελευταία σου δουλειά». (Λαϊκό τραγούδι: *τώρα μόνος μου γυρνώ μες τα σοκάκια δίχως εσένα και δίχως παραδάκια*)·

- *έπεσε ζεστό το παραδάκι*, καταβλήθηκε τοις μετρητοίς: «μόλις του παρέδωσα τη δουλειά, έπεσε ζεστό το παραδάκι»·

- *κατέβαινε το παραδάκι!* απειλητική έκφραση με την οποία απαιτούμε από κάποιον να μας δώσει αμέσως τα χρήματα που μας οφείλει: «έλα δω, ρε μπαταξή, κατέβαινε το παραδάκι που μου χρωστάς!». Συνών. *κατέβαινε τα λεφτά! / κατέβαινε το μαλλί! / κατέβαινε το χρήμα(!)*·

- *να πέφτει το παραδάκι!* κατηγορηματική απαίτηση για άμεση πληρωμή: «τώρα που σου τέλειωσα τη δουλειά, να πέφτει το παραδάκι!»·

- *πέσε το παραδάκι!* βλ. φρ. *να πέφτει το παραδάκι(!)*·

- *το φυσάει το παραδάκι*, έχει πολλά χρήματα, είναι πολύ πλούσιος: «αυτός, αγόρι μου, δεν επηρεάζεται απ' την οικονομική κρίση, γιατί το φυσάει το παραδάκι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας